

[Kaj Hansen.]

penge er jo ikke til stede i Landsbyggefonden, og derfor skal de opkræves som en boligskat i det ældre, almennyttige byggeri oven på den afgift, de betaler i forvejen efter boligforliget fra 1966.

Jeg vil gerne spørge meget konkret her: med hvilken ret og begrundelse kan folketinget dømme en gruppe mennesker, 10 pct. af Danmarks husstande, til at betale en særskat til finansiering af nybyggeriet? Det er ikke alene hamrende uretfærdigt, det er også en asocial politik. Og hvad vil i øvrigt konsekvenserne blive, hvis denne boligskat opretholdes? Ja, hvis den nuværende omkostningsstigning på 20 pct. årligt fortsætter, så bliver resultatet følgende: enten bliver der ikke penge nok til at finansiere de 8.000 boliger, således at antallet nedsættes år for år, og efter 4 år er man nede på 3.500 lejligheder, eller også skal bidragene sættes op. Det vil sige, særskatten skal forhøjes, og det vil i løbet af 4 år betyde ekstraordinære lejeforhøjelser på 30-40 pct.

Det er sandheden om de 8 pct., der skal betales af den almennyttige boligsektor. Derfor kan jeg godt forstå, og jeg hilser det da med glæde, at hr. Knud Damgaard gav udtryk for, at socialdemokratiet nu også er blevet betænkelig ved denne finansieringsform og ved det bidrag, man her vil forlange fra de almennyttige boligselskaber, og denne betænkelighed bør nok føres så langt frem, at man helt opgiver at påligne denne særskat.

Så er det for øvrigt en meget dårlig idé at tappe de almennyttige boligselskaber og Landsbyggefonden for de reserver, de skal bruge til reparationer, til moderniseringer. De indbetalte beløb bør selvfølgelig blive i selskaberne til ovennævnte formål.

Med den foreslåede finansieringsform, hvor 74 pct. af anskaffelsessummen skal finansieres over obligationsmarkedet til en effektiv rente på 15 pct., og med en rentesikringsordning, som i virkeligheden er en tidsindstillet bombe, der går i gang efter det 4. år, er det uberettiget at tale om socialt byggeri.

Hvis driftsudgifterne stiger med 10 pct. om året — det er jo lavt regnet — så vil nedtrapningen af rentesikringen betyde, at huslejen fordobles i løbet af ca. 10 år, og efter rentesikringens bortfald vil huslejen

nærmest være tredoblet. Men selv begyndelseslejen, der bliver på ca. 15.000 kr. om året, for en 80 m² lejlighed, ligger jo i et prisniveau, der ikke kan betales af almindelige lønindtægter. Så kan man henvise til, at der jo kan gives boligsikring og måske driftstilskud og måske ekstraordinært driftstilskud osv., men det er jo en boligpolitik, der bygger på et helt forkert grundlag. Det, man skulle gøre, var følgende: først at fjerne al skat på boligen. Det gælder momsens på boligbyggeriet, som kommunisterne har foreslået fjernet; det vil ikke alene billiggøre byggeriet, men det vil også stimulere beskæftigelsen, og det er der i allerhøjeste grad brug for. Alle planer og lovforslag om en boligskat må droppes, og det gælder også den udligningsafgift, der er pålagt en lang række kollegier. Dernæst bør man gå over til statsfinansiering af det almennyttige byggeri til 97 pct. til en årlig ydelse på 4 pct.

Jeg vil gerne her påstå, at i det lange løb vil det være en besparelse for samfundet og for skatteyderne. Alene i rentesikring for en 80 m² lejlighed betaler staten 118.000 kr. i løbet af de år, rentesikringen løber. Men det er i virkeligheden et tilskud til obligationsejerne, som kunne spares. Tager man yderligere i betragtning, at i løbet af 15 år vil et statslån være tilbagebetalt med 60 pct., så er det ikke vanskeligt at se, at det er samfundsmæssigt rigtigt og forsvarligt nu at gå over til statsfinansiering af det almennyttige byggeri. Det vil betyde en halvering af lejeniveauet i nybyggeriet, og så kan man med rette betegne det som socialt byggeri. Man bør endvidere begynde med 13.000 lejligheder årligt det første år og derefter planmæssigt forøge antallet.

Det er ikke alene den boligpolitik, kommunisterne står for, men, hvad der er vigtigere: det er den boligpolitik, der netop nu er brug for.

Arnfast (CD):

Vi må indrømme, at den nye boligminister er hurtig på arbejde. Vi fik i morges her en ordførertale og har nu også fået præsenteret et nyt lovforslag, som skal til behandling om nogle dage. Det er da prisværdigt og al ære værd, men jeg synes nu, at boligministeren har været lidt for hurtig, når han i sin fremsættelsestale hele tiden taler om de 6 forligspartier.